



ANTONI RIBAS TUR

BARCELONA

25/09/2018

Les "realitats inventades" d'Oriol Jolonch

Repassem les claus creatives de l'artista coincidint amb què participa en una exposició col·lectiva

Al fotògraf [Oriol Jolonch](#) li agrada "induir l'espectador a confondre realitat i ficció" amb les seves imatges, que evocuen tan el surrealisme com el romanticisme: "Deixo fluir força el que em surt de dins, no em centro en un estil concret. Al començament em va influir molt un artista italià, Alessandro Bavari, i aquest va ser dels primers que em van cridar l'atenció. Després hi ha els Parkerson i envejo Chema Madoz per la seva lucidesa, perquè construeix un missatge amb pocs elements", explica Oriol Jolonch.

Coincidint amb la seva participació en l'exposició col·lectiva sobre el bosc que la galeria [El Quadern Robot](#) té en cartell fins al dia 29, titulada 'El bosc', repassem algunes de les claus de l'univers creatiu d'Oriol Jolonch. "Les fotografies antigues sempre m'han cridat l'atenció, les trobo molt misterioses per la història que tenen, m'agrada tocar-les, imaginar com es van fer, qui és que hi surt", afirma.

Oriol Jolonch treballa en moltes obres simultàniament, amb les quals aborda "la condició humana, les pors i els desitjos": "No en començo mai una i l'acabo, en tinc desenes a mig fer, i arriba un punt en què totes es comencen a acabar a la vegada. Puc acabar una fotografia que té tres mesos i potser n'hi ha una que té tres anys i una pot ser en color o en blanc i negre. Intento que tot tingui una mica de coherència". Una de les dificultats a les quals s'ha d'enfrontar és donar per acabada una obra: "Sempre aniria una mica més enllà. Hi ha vegades que vas massa lluny i has de tornar a començar. Hi ha un moment com màgic que t'adones que està acabat. Si no passa, no tens la certesa que està acabada".



[Mr. Jones](#) és un personatge recurrent a les fotografies d'Oriol Jolonch.

La trajectòria d'Oriol Jolonch va començar en el terreny del disseny gràfic i, tot i que va fer diversos cursos de fotografia, es considera un autodidacte: "El meu avi era un gran aficionat a la fotografia, tenia una habitació on revelava, i el meu pare també estava molt relacionat amb aquest món; a casa sempre hi he vist fotografia", afirma l'artista. També diu que va començar a crear "realitats inventades després d'heretar un aerògraf del seu pare i que les tècniques digitals van revolucionar la seva manera de treballar: "Podia fer muntatges amb la fotografia analògica, però el món del disseny gairebé em permetia més llibertat. Amb els programes d'edició va ser un amor a primera vista".

Així i tot, a vegades encara li dona voltes a quina disciplina pertany la seva obra: "En algunes creacions tinc dubtes que el que faci sigui fotografia. Tinc molt de respecte per la feina del fotògraf, però jo faig servir la fotografia com un mitjà, no com un objectiu".

Els ocells i els núvols són alguns dels motius habituals en les obres de Jolonch. "Els ocells em recorden la idea de llibertat -afirma-. Faig servir molt els núvols com a idea de la immaterialitat", subratlla. Així i tot, pot ser que tinguin diferents significats segons les imatges. També pot ser que els faci servir per raons compositives: "A vegades és purament estètic, no tot ha de tenir un perquè. Al marge de la idea, tinc molt en compte l'estètica".

Oriol Jolonch no s'ha fet autoretrats però sí que es va fer servir com a model perquè no en tenia cap mà i tenia una idea al cap: "No és un autoretrat introspectiu, està molt retocat". Tampoc no comença una obra per desfogar-se, però sí que reconeix que l'art acaba tenint un cert poder terapèutic: "Te n'adones al llarg del temps, i la gent que em coneix bé sap per què he posat una cosa o una altra, fins i tot abans que jo mateix; això em va sorprendre molt", afirma.

Pel que fa a la interpretació de les seves obres, a Oriol Jolonch no li agrada parlar-ne gaire per donar llibertat a l'espectador: "Intento donar alguna pista a l'espectador. El que he comprovat al llarg d'aquests anys és que dues persones poden fer interpretacions diferents d'una mateixa imatge a partir de les seves experiències. Per això a vegades soc força reticent a explicar què volen dir les fotografies. No és que no ho vulgui explicar, prefereixo que el públic faci una mica l'esforç".



Oriol Jolonch va rebre el premi de fotografia de la Fundació Vila Casas per l'obra 'Èxode'.